

ВИКРИТО ТАЄМНИЧУ ІНТРИГУ, ЩО МАЛА ДОВЕСТИ ДО ВІЙНИ З МЕКСИКОМ

ПІДРОБЛЕНІ ДОКУМЕНТИ АМЕРИКАНСЬКОГО УРЯДУ
ЯК СРЕДСТВО.

ВАШИНГТОН, 27. марта. — Американський уряд понав на саї докази, що громада заінтересованих людей підготувала хитру міжнародну інтригу, якої цілком мало довести до війни між Злученими Державами і Мексикою.

На саї саї інтриги понав перший Джордж Бар Бейкер, колишній ньюйоркський журналіст, який прибув недавно до столиці Мексика в справі одного бізнесу. Для нього він мав говорити з президентом Мексика Каесом. У розмові Каес дав до розуміння, що тепер дуже важко говорити про називання бізнесових відносин Американців у Мексику, бо американський уряд уважав уряд Каеса більшовицьким та під сею покрішкою стремив до викликання війни з Мексикою або що найменше до викликання нової революції в Мексику, яка дадалаби Америці нагоду встановити в Мексику президента, послухуючи американський інтерес, як се тепер діється в Нікарагуї.

На доказ стремління американського уряду Каес показав Бейкеру ряд фотографій, які мали представляти тайні припоручення американського уряду до своїх представників у Мексику, а з яких виходило ясно, що американський уряд хотів довести до війни з Мексикою. Бейкер попросив Каеса дати йому ці фотографії, щоб він пропонував ці президентови Куліджові.

Американський уряд дав йому ці фотографії в свої руки, побачив, що вони фальшовані депеші американського уряду, фальшивіштво було зроблене досить хитро, бо до справдішних пропонувань уряду були додані речення, які від уряду не походили, а які заостривали відносини між Злуч. Державами і Мексикою. Американський уряд сейчас віднісся у двох нотах до мексиканського уряду, представляючи йому цілу справу. Се й мали бути ті „таємнічкі ноти“, котрих зміст американський уряд не хотів розкрити перед публікою.

Американський уряд упевняє, що ці ноти сильно впокоїли мексиканський уряд та що американський уряд тепер сідати за тим, хто ці ноти підробив. Американський уряд має бути вже на добрий тропі, але не хоче виступати з об'явленням, поки заклад не буде доказаний понад сумнів.

СТАНОВИЩЕ УРЯДУ СУПРОТИ НАБЛИЖАЮЧОГОСЯ ВУГЛЕВОГО СТРАЙКУ.

УРЯД ЗАЯВЛЯЄ СВОЮ БАГДУЖИШТІ ДО СТРАЙКУ.
ВАШИНГТОН, 27. марта. — Страйк майнерів м'якого вугля, що починається для 1. квітня через розбиті переговори між властивими копалями м'якого вугля а майнерами, не викликає в уряді ширшого зацікавлення.

Уряд не займається страйком тому, бо на його німуче вугля се тепер у краї досить, а коли так, то йому нічим страйком займатися. Уряд має зв'язки з припасів угля та каже, що властиві м'якого вугля звітні так скільки вугля, що се вистарить на покриття всякого запотребовання на довгі місяці. До того уряд не сподіється, щоб на страйк вийшли всі робітники м'якого вугля. На його думку, в найкращім случаї вийдуть юнійні робітники, які всі разом добувають лишень 35 процентів м'якого вугля.

Джан Луїс, голова майнерської юнії, скажу на сей тиждень засідання „комітету політики“, який має видати публічну заяву про страйк.

ЖІНКИ ПІКЕТУЮТЬ КОСТЕЛ.
БІНГГЕМТОН, Нью Йорк, 27. марта. — В місцевім польським римо-католицьким костелі св. Станіслава Костки прийшло до заважот боротьби парохіян проти пароха св. парохії о. Яна Сокальського. Причиною було непорозуміння на тлі фінансів церкви. Троїсті костела відомілися платити рахунки, предложені парохом, відлучили телефон і газ на парохіальнім домі та зажадали усунення органіста.

Парох покликав записногого знатока рахунковості й сей потвердив йому, що всі рахунки парохії в порядку. Тому коли парохія зажадала усунення пароху, єпископ с'яму спротивився. Громада піднялася проти парохії рішучі заклики моральної натури, а єпископ не хотів їх вислухати. Тоді парохія вийшла на „страйк“. Коло костела усталили страйкарські пікети, які задержують ідущих до церкви та намовляють їх не йти.

ВСІ ЦЕРКВИ ЛУЧАТЬСЯ ДО ЖИДІВСЬКОГО СИНАГОГИ.
НЬЮ ЙОРК, 27. марта. — На посвячення великої жидівської синagogи на Парк Евено з'явилися представники всіх християнських церков, окремі католики й протестанти всяких віданків. Єпископ Меннін у своїй промові піднесував, що католики, протестанти й жиди знають одного й того самого Бога, котрого почитає Авраам.

ВИНАХІД ДАЄ МАСТОК ІМПРАНТОВИ.
НЬЮ ЙОРК, 27. марта. — Група бізнесменів закупила від російського імпранта Анастасія Йосифа його винахід, який надає людині фотографію по виникненню нею кводря в машину. За винахід заплачено винахідникові мільон доларів.

ЛІГА БУДЕ СТУДЮВАТИ ОБА ПЕРЕДЛОЖЕННЯ В СПРАВІ РОЗОРУЖЕННЯ.

ЖЕНЕВА, 25. марта. — Підготовча розоружна комісія закінчила генеральну дискусію над француським і англійським пропозиціями і вирішила перекласти оба проекти точку за точкою. Американський член комісії заявив, що він передає оба проекти до розгляду Вашингтонського уряду і же на інструкції.

По передискусюванню над обома точкою буде голосування над кожним проектом як цілістю. Представник Німеччини граф Бернсторф заявив, не тільки за обмеженням зброї, але за зменшенням теперішніх воєнних сил.

ЗА СКОРО ПОСТАРІВСЯ.

На фармі Бєлінага коло Коронейшні, Альберта, застріляв в стайні 24-літній Гарольд Вайт, лизаючи коло себе записку саїдуногого змісту: „Життя було завше для мене жорстоким. Я ніколи не був не міг бути доволенний. Я не знав висказати того, що я хотів сказати, і через те я робив що нішто, як думав робити. Пожож отже вести таке нудне життя? Бог ненавидить богузів, але пекло на другім світі певно не гірше від того, що на землі, Клопів у тім, що я все чого хотів, а коли я те дістав, вже не хотів сего“.

ГОСТИННИЙ „ВЕК НОВИ“.

По „Дзєніку Людові“ у діля своєї гостини Володимир Бачинський лизавіський „Век Нови“. Аж у двох числах „Містий“ „ВЕК“ „днішні“ думки Бачинського, як вступні статті під російським наголовком: „На drodze до згоди двох братніх народів“. Бачинський розповідає на шпальтах „Вєку“ про своє шляхетство похвалювання, про — цюти-грабінні і т. д. Забув серця, що його діла був дяком у Бориславі... Стаття кінчається великим підписом автора, який звучить ось як велично: „Др. Володимир Сас де Пушкін Бачинський“. Ось так називається, то розумію, в якнебудь Кульчицьких на перше місце посадили би такого родногого шляхтиця. А в Варшаві вже й говорити з ним не хотять. Видно, що там хлопці верх взяли.

ТРИ МІЛІОНИ ПЕРЕПЛАТНИКІВ.

Звісний американський журнал „Сатурдей Ініт Пост“, зазначений франкізмом, має тепер 3 мільйони 200 тисяч передплатників. Се є найбільш поширений журнал на американських континенті.

ПЕРВІСНІ СКЕЛІ ЗЕМЛІ.

„Полєвий Музей Природничих Наук“ в Шикаго одержав кілька „куснів“ каміня, котрі півстаті чотиріх учених має около 550 мільонів літ. Се каміня привезено з нової Фінляндії і Лябродору і після теорії воно було першою твердою шліною нашої землі.

ПЕРША КАНАДІЙСЬКА РОБІТНИЧА ЮНІЯ.

1927 рік — се ювілейний рік першої робітничої юнії в Бритійській Північній Америці (Канаді).

Департаментальні рекорди виказують, що перша робітничою юнія в Канаді була зорганізована в 1827 році, а складалася вона з друкарських робітників. За сею піонерською юнією саїдувало зорганізування другої також друкарської юнії в Порку (тепер Торонто) в 1832 році. Пізнішє обі ті юнії ввійшли в склад Інтернаціональної Типографічної Юнії, яка існує до нині.

ВИБИРАЮТЬСЯ ШУКАТИ МЕТЕОРА.

Дня 5. марта вибралася з Ленінграду експедиція російських учених до селушного Сибіру, щоб шукати за велічезним метеором, який після оповідання місцевого населення улав тав в червні 1908 року. Після оповідання тубільців, учени припускають, що той метеор мавби важити около 500 тисяч тонн і мавби містити в собі доріг метали. Сей метеор падаючи спричинив велику павінь серед населення і спалив около 300 миль діля. Експедиція до метеора буде досить трудна, бо околиця, де він мавби лежати, покрита недостатними праїсами, а населення там дуже рідке тай то самі подорожувачі трапері.

ВІДНОШЕННЯ ЧУЖИЦЬ ДО УАН.

Польська та чеська Академії Наук звернулися до Української Академії Наук з листами, в яких повідомляють про свої бажання прийняти участь у святкуванні ювілею академіка Багалія, надіславши статті для збірника, який буде присвячено ювілятові.

Відомий німецький учений археолог, проф. берлінського університету Губерт Шмідт, надіслав для ознайомлення Українській Академії Наук свої останні наукові праці, які стосуються історичного минулого Європи, зокрема каміною та бронзової доби.

До книги прикладено велику кількість ілюстрацій, яких ще ніде не було надруковано.

Мадридський університет (Індія) в листі, якого він надіслав до Академії Наук, пропонує встановити науковий зв'язок та обмін виданнями.

Університет сподівається, що шільше елланія, як встановлено між обома вченими закладами, сприятиме продуктивності їх наукової роботи.

ПОЖЕГА НАФТОВОГО ПІБУВ В БОРИСЛАВІ.

В Бориславі вибухла перед кількома днями пожежа на копальні „Раточин“, що належить до фірми „Стандард Ойл“. Згорів шліковий шиб, що продукував п'ять цистероні мисли. Газ, що добувається з шлікового отвору, горить далі.

БЕЗ КОНТРОЛІ НЕМА ПОЗИЧКИ.

Гілтон Юнг, англійський фінансист, який свого часу лічив польську марку, помітив в англійській газеті статтю, в якій пише, що є виключення, або Польща могла дістати велику заграничну позичку — не піддаючись контролю Ліги Народів. Без контролю, на думку Юнга, Польща може дістати тільки невеличку позичку. В зв'язку з цєю статтею у польських урядових кругах запанувало гірке розчарування. Про деталі старань о позичку заборонено писати, а дві газети в Варшаві потягнуто до судової відповідальності за ширення неправдивих відомостей про позичку.

ПРЕМ'ЄР ЛІТВИ ДОМАГАЄТЬСЯ ЗМІНИ ЛІТОВСЬКОГО КОНСТИТУЦІЇ.

Дня 25. м. м. литовський прем'єр Вальдемарас заявив, що головним завданням теперішнього уряду є „створення сильної влади“. Це може статися лише при зміні нинішньої конституції Литви.

Литовський уряд виправдовує відповідний проект зміни конституції. Найважливішою постановою цього проекту є відновлення літви через президентом республіки.

Цю зміну конституції уряд хоче перевести за згодою сойма. Але якщо сойм не згодиться на це, то уряд рішучий розв'язати сойм та перевести вибори до нового сойма.

При тій нагоді президент Вальдемарас зазначив, що справа литовсько-польських взаїмовідносин. А саме: зазавів він про візді литовської делегації до Візны на похорон Басановича та заявив, що ця поїздка визначить Литовців до Рішма не має ніякого політичного характеру, та що ця поїздка не має мати ніякого впливу на існуючі взаїмовідносини між обома країнами.

ПАМ'ЯТАТИ ПРО ВІЙНУ!

З нагоди 9-літньої річниці червоної армії (23. лютого) Світовська Воєнна Рада виділила до червоноарміїшних денши приказ, який звучить:

„В дні дев'ятої річниці червоної армії повинна пам'ятати, що зближається небезпека війни. Незалежно від нашої волі, наші вороги можуть напасти на нас кожної хвили. Ми повинні з неуставною енергією працювати над удосконаленням нашого тактичного і боевого приготування. Ми повинні звернути як найбільшу увагу на збільшення нашої технічної сили, організувати в припілемих темп мільйонів селянських резервів і зміцнювати політичне освідомлення серед найширших мас населення. В відповідній хвилі-червоної армії, як тішиться симпатіями міжнародного пролетаріату і підтримкою масами працуючого людю союзу, задасть смертельний удар кождому ворогові, що наважиться витягнути свої палці в сторону соювіт“.

Цей приказ підписав Ворошилов.

ПРОТИЧУЖИНЕЦЬКИЙ РУХ В КИТАЮ ЗРОСТАЄСЯ

ШАНГАЙ, 27. марта. — В Китаю йде до щораз гіршого, коли ходять о судьбу Чужинців. Втівають вони зі всіх міст, що пологіні над рікою Янцзе. Вугу, Нанкінг і Ганков вже без чужинців. Всі місіонари, учителя і купці спаслися утечею на американські і англійські кораблі і відплили до Шангаю. Сам Шангай переповнений чужинцями. На ріці стоять кораблі повні втікачів. А кождого дня надходять світі транспортні біженці. Багато з них робить заводи, щоб вертати домі, бо по-боюються, що й Шангай впаде жертвою китайських розоружів. Місіонари і учителя хочуть взагалі покинути свою роботу в Китаю. Вони дуже огричені поведенням китайських армії.

Треба ствердити, що протичужинський рух мимно заперечень китайських генералів сильно зростає. В саїм Шангаю пробували вже підходити до чужинської ділянки. В саїм місті відбуваються по різних закутках мітинги, на яких боді шешіють бесідники підбурюють місцеве населення проти чужинського імперіалізму. А той антагонізм зростає, коли вогді піднісється такими військами, як се в Нанкінгу забило 200,000 Китайців.

Кантонці знова складають вини за всі неспокій на чужі держави, які протягали весь час порозуміння з кантонським урядом і ставилися ворожо до визвольних змагань націоналістичної партії.

ЯПОНИЯ ГЛЯДИТЬ СПОКІЙНИМИ ОЧИМА.

ТОКІО, 27. марта. — Мимо того, що в Китаю зайшла так важна подія, японці жертьвою явного рівног і японські журналісти, вся преса заховує повний спокій і займається головне своїми внутрішніми справами, а китайські аїнає на бої. Подія воєни тільки те, що уряд вислав на китайські води кілька чисел воєнних кораблів для есентуальної охорони своїх горожан.

АНГЛІЯ РАДА, ЩО АМЕРИКА КООПЕРУЄ З НЕЮ В КИТАЮ.

ЛОНДОН, 27. марта. — Вся преса привітає дуже багату місця ті шасивий обставини, що в Китаю прийшло до цілкого порозуміння між командантами англійської і американської флотії, бо в той спосіб буде можна легше повести спільну оборону. Спільними силами буде можна прийти рівног скорше до якогось порозуміння з кантонським урядом.

ФРАНЦІЯ ВЖЕ ОБРАХОВУЄ ДОХІД З ТУРИСТІВ ЗА 1927 РІК.

ПАРИЖ, 27. марта. — Французи вже тепер затирати руки з радости, що наближається весна та люте, бо це для них єдиний час на живно. А те живно полягає в тім, що в тім саме час витягають вони мільйони з кишень туристів, що масами відвідують Париз і другі місцевості. Франція надіється прибути 2,000,000 туристів, між якими буде около 300,000 Американців. Надіються, що ті туристи лизать 13,000,000,000 франків. Заразом французська преса дуже успокоє чужинців з приводу того, що загранично пишуть про страшний дорожничу в Франції та велике здирство чужинців. Преса каже, що шім остануть в літі такі діла, як були кождого року. Готелі підносять вадє шіну, але це було й давнішє. Зализання коштує два рази більше ніж минулого року, але це з приводу зарадження уряду. Франк вартує тепер більше, а долар ставати на вартості, але цему винні Поанкаре.

Виходить з того, що ті, що подуть, які приготували добрий портфель, бо в Франції і в Європі взагалі треба буде сею року видати вадє діляшки, що видавалося минулими літами. Минули золоті часи твердої валюти, коли то за \$1 можна було жити шійні дені в Паризі чи в Берліні.

„КРОВАВА КУПІЛЬ“ В КИТАЮ.

МОСКВА, 27. марта. — Большевицька преса розпалася на про події в Китаю на саїх діля. З обстрілювання Нанінга американськими та британськими кораблями зробила воєну „кроваву купіль“, яку готували американські і англійські капітали біди і невинним Китайцям. Про китайські вбиті та програме і переслідування місіонарів та учителя чужинських не гадується нічого.

НІМЕЦЬКА ТОРГОВЕЛЬНА ФЛОТА ГОРОЮ.

ГАМБУРГ, 27. марта. — За кілька літ німецька торговельна флота пережеле американську, мимо того, що вона лизилася по верзальським договорі при кораблях, яких поємність вилізла всего 600,000 тон. Сегодня та поємність вилізла вже 3,200,000 тон, а в кількох літах переде довоюний стан. Америка вправді перевершила поємністю Німеччину, але американська торговельна флота не дорівнює до якої німецької, бо німецькі кораблі нові. До того Німці мають тепер в прагрі будову двох нових пасажирських кораблів по 48,000 тон поємності, які закусують що до локсусу, скорості і модерності всі другі. Одна рада остає тільки для Америки: повести нову розбудову торговельної флотії, інакше воєна остає позаду Німеччини.

АМЕРИКА І ЛІГА.

ПАРИЖ, 27. марта. — Америка вправді не належить до Ліги, але в делегації при Лізі найбільше. Делегати других держав призначають до Женєви раз в рік, а американські сидять шійні рік. Так пишуть женєвські газети.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„СВОБОДА“ (LIBERTY)

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
SUBSCRIPTION RATES:
Three cents a copy.
One year \$7.00
Six months \$3.50
Three months \$2.00
Foreign and Jersey City Rates:
One year \$10.00
Six months \$5.00
Three months \$2.75
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Telephone „Свобода“ 489 Montgomery. Tel. V. H. Jersey: 1838 Montgomery.
Address: „СВОБОДА“, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ГРІЗБА ВІЙНИ З МЕКСИКОМ

Великий ньюйоркський денік „Де Ворлд“ подає у своїх числах з четверга, дня 24. марта, алярмуючу статтю під наголовком „Воєнна Партія При Роботі“. Стаття попереджає американське суспільство перед війною між Мексикою та Злученими Державинами, яка на думку цієї газети мусить бути припинена вислалом недавніх учинків американського федерального уряду.

„Де Ворлд“ представляє справу так, що федеральний уряд дав опанувати воєнній партії, яка за всяку ціну прагне до збройного конфлікту з Мексикою. Ця партія має бути тісно зв'язана з американськими карткарами, що мають терени в Мексикі. Найшвидше в теперішній мексиканській уряді Каеса зв'язано ворога дальшого поширювання економічного опанування Мексика, і карткари напружують на воєнну партію починати отвору затию з Мексиком під сено або онтою притонкою. Преп'являють нагоду для такої зачіпки дає тепер спір між єпископани з мексиканським урядом.

„Де Ворлд“ думає, що американський уряд пустився пастись на американців. Перешкодою в його політиці була публікація опінії, на яку показаний уряд мав мати конгрес. Через те уряд не допускає конгрес до розслідування мексикансько-американського непорозуміння. Але конгресові заявляється в справі Мексика та пустивши наперед конгрес на довгі фері, уряд має тепер врятувати руку в своїй політиці супроти Мексика.

Першим кроком наступу проти Мексика було відкидання угоди проти пачкарства. За угода відносилася головним до пачкарства. Значить, американський уряд дав до зрозуміння, що він не бав відновляти угоди проти висилки зброї до Мексика приватним людям і фірмам. На думку „Ворлда“ це значить тільки, що заповість Мексиканським, охочим до ворожобі, щоб вони приготували нову революцію в Мексикі. Коли така революція остаточно вибухне, тоді американські інтереси будуть загрожені й природним ходом політиці американського уряду бав чутися зобов'язаним виступити в обороні американських громадян і майбуття. Почнеться збройна інтервенція в Мексикі, яка очевидно скінчиться тим, що бав Мексикі дано стратити самостійність або на верха нібито самостійність задержити, але всі самостійності на ділі мати не буде.

Представляючи в свій спосіб політику воєнної партії в Вашингтоні, „Де Ворлд“ закликає американське громадянство до боротьби проти воєнної політики американських генералів та мексиканських біскупів та домагається від федерального уряду поладження непорозуміння з Мексикою мирною дорогою.

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Ми були всі здивовані вигладом кімнати, в яку ми входили. В тому нужденному домі вона виглядала так дивно, наче димчав найчистішої води в мідній оправі. Стіни були покриті батігми, блискучими тапетами і завісами. Сім'я там були в мідній оправі, з яких визирали образи в пишних ризах або ориєнтальні вази. Килим на землі янтарної й чорної барви, був такій товстий, що пога погала в ньому, наче в м'яткум мехові. На ньому лежали зверха дві великі тигрові шкіри, а в куті на рогажі стояла величезна, на індійську водню люлька. По середній кімнаті звисала з павани на майже незаметному золотому дроті горіхове лімпа в виді голуба, а з неї розходилися в повітрі ніжний, прийємний запах... все це ознаки правдивої ориєнтальної рококо.

— Я називаю Талію Шольто, сказав малий мущина, не переставши нервово доклати й умишати. Він, очевидно, пан на Моретен, а ці панове — це пан Шерлок Говмс, а це доктор Ватсон.

— Лікар, так? скрикнув він схвально. Можете маєте при собі стетоскоп? Можу я вас трохи попрохотати? — Сидячи за непокопаним мій серцем, може баве ваша ласка. На голову мій артерій може спокійно показати, але я радо почути бав ваше слово про серцеву кліяту.

Згідно з його проханням я вийшов на нас допитливо своїм

ЯК ГОТОВИТЬСЯ ПОЛЬЩА?

Я вже мав нагоду писати про акцію, яку веде наступник Петлюра, Андрій Лівницький, який прибув собі титул „Тимчасового Президента Української Республіки“, про варшавський договір з 21. січня 1920 р. між Польщею й Петлюрою і про змагання Польщі утвердити на схід від своїх теперішніх границь невеличку українську державу, яка бавула б наслідком Польщі і забезпечувала б їй спокійне панування над тими українськими землями, які тепер знаходяться в „ранцях“ Польщі, як також мирне проникання тої невеличкої васальної української держави.

Се — коротко кажучи — була б ця польська політика щодо України. Велика й сильна Україна не лежить в інтересі Польщі, бо велика й сильна Україна швидко чи пізніше унімідувала б за українські землі поневолені Польщею. За те в інтересі Польщі лежить мала і слаба Україна, яка, боячися Москвитини, мусила бавути Польщі і не тільки не загрожує їй, але й польському пануванню на завоюваннях українських земель, але сама була б в дієвості помічницею Польщі.

Таку Україну думала помістити Петлюра збудувати Польща в 1920 р., таку Україну має Польща й на увазі, підляючи Андрію Лівницькому.

Конфлікт між Англією й Радянським Союзом може дати Польщі нагоду приступити до здійснення цієї своєї політики щодо України. Поки-що Англія й Радянський Союз, остачи в дипломатичних зносинах з собою, ведуть війну в Китаю. Але може прийти хвиля, коли Англія захоче відтягнути увагу Радянського Союзу від Далекого Сходу і піде до війни проти нього Польщу й Румунію, а далі й інші європейські держави. На сей випадок Польща вже готова виступити як „союзник і освободитель“ України, як се було в 1920 р.

Сей намір Польщі виступає дуже прозоро в статтях, які польська преса, що стоїть близько до теперішнього дійсного диктатора Польщі Пясухського, присвятила Україні з приводу 10-ліття революції в Росії. Варшавський орган Пясухського „Глас Прави“, а за ним також інші часиди, опинились державне відокремлення України такими висловлюваннями фразам, немаче-б і воно. Бог знає як справляють радистів. Особливо яро зазначають вони ріжницю між Україною й Росією, прокуючи, що Україна ось-ось відірветься від Радянського Союзу і повернеться анцем до „Заходу“, а тоді настать момент, коли Польща зможе сповнити свою „цивілізаційну місію“ на Україні. Очевидно, в тих статтях признається повну незалежність України, але тільки в границях, які обіймає теперішня Українська Радянська Держава. При тім виразно пишеться, що підтерти змагання України до незалежності від Росії значить забезпечити польські східні границі.

З тих статей ясно, чого хочуть Польщі і її диктатори Пясухському. Вони раді б за всяку ціну спровокувати якийсь конфлікт між Україною й Радянським Союзом, щоб виступити як „оборонити незалежність України“ і так забезпечити свої східні границі або й розширити.

Сі статті свідчать, що нічого Польща так не боїться, як дальшого мирного розвитку Української Радянської Держави; бо сей мирний розвиток значить, що прийде хвиля, коли Україна буде така сильна, що відбере від Польщі українські землі. Сього Польща боїться і тому хотіла б стати опікуном „незалежної України“.

Очевидно, на такий гачок — крім групи Андрія Лівницького — ніхто з українців не ловиться. Польські наміри закладати єсні. Коли Польща так горько жається „незалежності України“, — нехай зачинає від унезалежнювати тих українських земель, які знаходяться в границях Польщі!

Прага, 1. марта 1927.

Проф. Др. М. Лозинський.

поліцейського. Маю природний вираз до всякої форми грубого матеріалізму і різко стикаюся з великою топою. Як бачите, я стараюсь укресити свій малий світ, в якому я живу, шукую і можу наважитися добродієм штуки. Ось чей кравіду!

Вибачте, пане Шольто, перервала панна Морстен його хрипучий промову, але я кришати соди на ваше бажання, бо ви мали мене сказати. Це вже дуже пізна про і в бажано покінчити, як найкорше нашу стрічу.

Але на кожний спосіб нам треба баве деякого часу, відповім він, бо мусимо необхідну до віддавати мого брата Вартоломія в Норвуд. Мусимо піти туди всі разом, щоб по змоги його заспокоїти. Він дуже лінивий, але я вибрав шлях. Вчора вечером ми посварилися з ним і за того. Не можете уявити собі, що це за страшна людина, коли розлягнеться.

Якщо мусимо йти до Норвуда, то буде дуже найкрайше, якщо виберемося зараз, дозволив я собі заважати.

Він засміявся, аж посережню по самі вуха. — Куди думаете ви? скрикнув він. Це було б гарно, як бав я привів вас до Норвуда й показав вам на очі. Ні, перед мусите знати, в якому відношенні ви всі до себе. У цілі історії є власне деякі пункти, які мені самому невідомі, і я можу переказати вам події тільки так, як я їх знаю, — був колись, Дікон Шольто, мій козис майором в індійській армії. Приблизно п'ять років тому показави роками він

ПРАВДИВІ ПРИГОДИ ОДИСЕЯ

Німечкський учений д-р Альберт Герман написав на основі давніх дослідів книжку про пригоди Одисея. Він прихотує до висновку, що перші Одисей мала всього 650 стіх, а потім її поширювали. В 1183, роки перд Хр. після заходу буття Трой Одисей зазнав багато пригод: страшний буря захопила Одисея плучас повороту на батьківщину. Він дав дикі дні йому шукать захисту, аж який найшов його в залізній, а корось острова на Егеєському морі. Як потім перепливав по припадений Періопонезу (ігрі Макея), захопила його страшна кодузана труба (як там люде передовсім у животні і листопад). Вітер загнав Одисея на острові Кітери на море, де бавукає девять днів і дев'ять ночей. Десятого дня добився до країни Киклядія, яку треба шукати найправдоподібніше в Тунісі. В каміній долі в шій т. зв. Малий Африці жили т. зв. мешканці печер. Ше й інші мешканці південного Туніса подобають навіть даний печери, перд якими був побудований мур із грубих польських каменів. Ці мурі могли підати постови думку про казочних будівників „киклядіяських мурів“ і тому він величав назвав іменем Киклядія. Берберійці, які жили у Тунісі, ще й днин бавути дуже високі, тому не дивини, що вони Одисея вигадали на величину. Віснєй Одисея на острові Тріакію (остров Трех вуге); опис того острова пригадує трикутний остров Лампоне з групи Пелазгійських островів. Заборона вбивати рогагу худобу і вівці на обох Пелазгійських островах можна зрозуміти, коли звачимо, як тяжко є держати ці звірять на пустинних островах. Потім після того як звачився до вогнища західний вітер, Одисей пліне далі, але небаром захопила його буря, яка звачино люте в палоді, стіла бав острова Мальти. Моряки називають ці вітри „літкою Мальти“ і в такий літці затопили Одисей корабель. Філі кидали Одисеєм два дні і дві ночі, аж він добився до країни Феаків. Учені сперечаються, де ле-

жить ця країна. Згаданий німецький учений доклате, що країна Феаків, то східний берег Туніса. Коло містечка Кіагірі є замінний горбок у формі щита, який власне задержується в „Одисей“. В големско-римських часах буда по кожному кільцюні Кіагіра або Шитове місто. А що це кодуноно названо „містом Антара“, що се перд на здогадуватися, що се перд основаним Картіагіно коло 850-го року було там славіне надморське місто, а саме Феакія. Найдавніший вірш кіниться вже мабути прощанням герою з господарями, що його змичили. Подорож на батьківщину відбувалося щасливо, а мотий, що Одисей верну неспіваний до дому, додому шоймо пілісше. Потім першій Одисей мусів бути сучасником Одисея. Може так як автор Лівідан жив на дворі короля Нестора в Пелас і ці пригоди чув безпосередно з уст Одисея.

3 „ТИХОТ“ ВОЛИНСЬКОГО СТРОНИ.

Під крилами старости Робакевича.

До редакції лавівського „Нового Часу“ зайшов селянин Іван Цимталю з села Радомая, кременішського повіту, розказати свою блу, та ради пошукати.

Було це — говорив — в 1925 році, Брали в нашому селі п'ятого, що тільки хотів. Віл, учитель, писар, поліцай. Возили ми їх до Кременця і де їм завдано, а плати за це німаї. Люде у нас темні і не знали, чи це „по закону“ так належить, чи не безправство. Вибрався я в місто, тай там довадився, що се безправство. Вони за працю мусять заплачати.

В якийсь час після цього захотів мені кін, Мені казалося, казалося казати, а учасним. Говорив, що кін хорі і не поду. Вечером похороні завели голову в кокусю. Завинув голову в кокусю і п'ять чоловік поклали мене бити. Били, аж я тріпав притомність. З биття я втратив у мене ушна болонка, я не міг розлучитися, хоч я виняв був його на те, щоб їй пісати. Від вас, мої сини, вона має дістати свою частку скраба. Агрі, яка їй належить. Але не посилайте їй нічого, тільки моє смертю — навіть цей перловий вінець пі. Не з одним було вже так, але я з міною, а проте він не винуватий.

Розповідь мій, як помер Морстен. Він був довгі дні хворий на серце, але заставав не перед усім. Тільки я один знав про те. — Будучи разом в Ілді, ми дістали через діляний склад обставин у своїй роки великий скраб. Я перевів його до Англії, і Морстен прийшов першого вечора по своїм приїзді до мене, щоб взяти собі з нього свою половину. Він прийшов тільки з залізницею і мій старий Ліпш Ховдер впустив його. Цей вірний слуга тепер не живе вже. Морстен і я були ніякі люди, що думки щодо поділу його скрабу, прийшло до гострої перепалки і Морстен зірвався гнівно з крісла; дає нагдо він захотівся рукою за „бик“, став сірий як пуко і вправ на знак на землю, при чому відірвався головою до рога залізної скрині, і зі скрабом. Я зігнувся над ним і побачив на претельній жаж, що він мертий.

Розповідь мій, як помер Морстен. Він був довгі дні хворий на серце, але заставав не перед усім. Тільки я один знав про те. — Будучи разом в Ілді, ми дістали через діляний склад обставин у своїй роки великий скраб. Я перевів його до Англії, і Морстен прийшов першого вечора по своїм приїзді до мене, щоб взяти собі з нього свою половину. Він прийшов тільки з залізницею і мій старий Ліпш Ховдер впустив його. Цей вірний слуга тепер не живе вже. Морстен і я були ніякі люди, що думки щодо поділу його скрабу, прийшло до гострої перепалки і Морстен зірвався гнівно з крісла; дає нагдо він захотівся рукою за „бик“, став сірий як пуко і вправ на знак на землю, при чому відірвався головою до рога залізної скрині, і зі скрабом. Я зігнувся над ним і побачив на претельній жаж, що він мертий.

Коли ми увійшли до його в кімнату, він сидів спертий на подушках і важко дихав. Він прохав нас зачинити двері і прикинув рукою ближше до мене. Ми станули близько по обом бокам його ліжка, він встав за руки і промовив голосним, зламаним бодом і дуже швидким шхиванням. Я спробував повторити його слова: —

— У ці хвилини, сказав він, одна тільки справа належить на мою душу. Це тиграва, яку заповідав я сирітці білого Морстена. Я заповідав йому проклятої жадою грошей, цього головного гриха мого життя, я задержав скраб, з якого бодал половина належала йому. А проте мені він не приніс ніякої користі.

Така то ціла я божественна скіпність. Саме почуття Мати Боги в себе було мені такале, що я не міг цього перенести, щоб поділитися ним з ким іншим. Поділитися на той воляний вінець з перлам білий пачки з ліками! Навіть з ним

весь окрівлений. Промисливий, великі обмітки і наклади нікому не говорити ні словом, бо німає опанувати мене, як павук муку. Але мені баве досить. Похав я на третій день до Кременця до старости. Там списано з мною протокола і великі піти до повітового лікаря. Лікар орк, що побаве, але... старі. Той похав я до Львова до спеціаліста і цей старий свідомості стати побити. А старосту покарали мене гривною в 25 зол. за те, що відмовився був хатити з учителем.

По тім році приїхав до мене комісар з Кременця, списав протокол і знов тих: „По тім завізави мене до Кременця.“ Слідчий завіз мене до лікаря, щоб оглянув мене і знов тих. Мене покарали гривною, а тим, що мене так тяжко побили, і волос з голови не впав. Але я свого не дарую! Мусу доміркувати: справедливість, бо міркую, що за вину мусить бути кара.

— А відпові беруть далі? — питаю.

Беруть до воєнної стовпів та дровів телеграфічних. А платять за 40 верстов 3 пів золотого...

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

В Іст Сент Люїс, Мо, помер дня 28. лютого 1927 р. грім. Іван Магац, член 308 від. У. Н. Союзу.

Покійний поховав з села Робака, повіт Ліско, Галичина. До Союзу вступив 30. червня 1917 року. Всього був добрий член в братстві і товаристві. Последню прислугу віддав йому член 308 і 284 відділу. В. П. П.

ХТО ХОЧЕ МАТИ КАЛЕНДАР У. Н. СОЮЗА

НА 1927 РІК.
НЕХАЙ СЕПЧА ЗАМОВЛЯЄ.
Маємо до розпорядку всього 150 примірників. Ціна 50 ц.
Замовлення слати до: „СВОБОДА“, 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

83 Grand Street, Jersey City, N. J.

